

عنوان مقاله:

احساس تعلق در دبستان معلولین جسمی حرکتی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم زرگرباشی - کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

علی کریم زاده - استادیار گروه معماری و شهرسازی، واحد بیضاء، دانشگاه آزاد اسلامی، بیضاء، ایران

خلاصه مقاله:

در کشور ایران کودکان معلول مشکلات زیادی برای تحصیل دارند و با آنکه این افراد جزئی از جامعه هستند و دارای قابلیت های زیادی هستند، به آنها توجه قابل قبولی نمی شود. و ضرورت دارد این افراد نیز بتوانند درس بخوانند و در جامعه حضوری فعال و قابل قبول داشته باشند. هدف این پژوهش بررسی ابعاد احساس تعلق به محیط مدرسه شبانه روزی معلولین جسمی-حرکتی است. از این رو با تدقیق در کتب و مقالات معتبر ادبیات مربوط به مبانی نظری در مورد کودکان، معلولیت و احساس تعلق به مکان بررسی شد. به منظور شناسایی این مفاهیم پرسشنامه ای طرح گشت تا بتوان به اهداف و فرضیه های مطرح در این پژوهش پاسخ گفت. پرسشنامه مذکور محقق ساز با آلفای کرون باخ 0/88 بوده که طی یک بازه زمانی مناسب در میان مربیان سه مدرسه گلهاء، شوریده و احسان واقع در شهر شیراز توزیع و پاسخ داده شد. پرسشنامه های از طریق نرم افزارهای spss آنالیز و ارزیابی شد. در این فرایند از آزمون های آماری کولموگروف-اسمیرنوف، واریانس، Anova و ... استفاده شد. نتایج به دست آمده حاکی از آن بوده است که عوامل کالبدی، اجتماعی، احساسی و ادراکی جنبه های حس تعلق به مدرسه در بین کودکان معلول هست. و همچنین نتایج این پژوهش نشان داد عوامل کالبدی و ادراکی مهمترین تاثیر را در ارتقاء احساس تعلق کودکان معلول نسبت به مدرسه دارد.

کلمات کلیدی:

دبستان، کودک، معلولین جسمی حرکتی، حس تعلق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/872983>

